

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

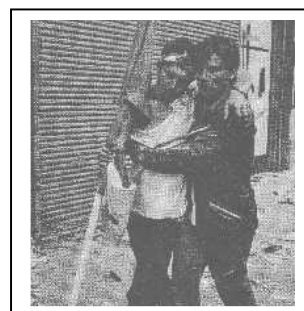
Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

marec/březen 2010

číslo 17

Svoboda a co s ní...

Málokdy se na Velehradě sejde k nějaké přednášce až 80 zájemců. Skutečnost, že tomu tak bylo na přednášce prof. Jana Sokola 13. února, jen potvrdila očekávaný velký zájem o něj osobně i o jeho argumentaci. Navíc, téma „Svoboda a co s ní...“ zajímá zjevně mnoho krajanů – možná také vzhledem k tomu, že mnozí s údivem sledují různé korupční skandály ve vlasti, kde se svobodu naučili zjevně rychle využívat a zneužívat také ti, kteří ji léta předtím národu odpírali či jejich mladší následovníci. Profesor Sokol se nejdříve tázal po významu svobody a na příkladech uvedl, co pro různé jedince znamená. Třeba pro děcko vytožené obdržení klíče od bytu či domu, aby mohlo samo přicházet a odcházet. Pro jiné pak zas svoboda znamená prostě chovat se nevázaně a ještě jiní si jí dokáží vážít až když jí ztratí, jako třeba naše národy 15.března 1939

Ztráta svobody je bolestná

nacistickou okupací, tedy před 71ti roky tento měsíc. Profesor Sokol pak dokazoval jak je ve svobodě důležité svobodu i jiným přátelům (jak by to třeba formuloval Komenský) a dodal, že to znamená i těm, které třeba nemusíme mít rádi, například hluchým sousedům, či politickým odpůrcům či vůbec lidem s jinými názory. Pak také zdůraznil, jak důležitá je pro svobodu zodpovědnost, míra vlastní zdrženlivosti, tedy tolerance, dodržování zákonů a také smysl pro společnou práci pro charitu, pro blaho jiných bez nějakých postranních úmyslů, ziskosti či nezřízené chamtivosti které by ve svých důsledcích vedly k omezování svobody druhých. Pokud by však ve svobodě neexistovala nějaká pravidla, mantinely, zákony, ale i ona sebekontrola v rámci demokratických práv i povinností občanů, byla by to prostě anarchie a právo silnějšího utiskovat slabšího. Pokud by pak nějaký diktátor, strana, či stát začal občany příliš Orwellovsky kontrolovat, uplatňovat sociální inženýrství, sešněrovávat je předpisy a nařízeními a na nic se jich neptat, začal by tím vším omezovat svobodu a to by postupně vedlo k její úplné ztrátě. Boj za její znovuzískání pak není možný bez obětí. Vývody profesora Sokola byly jasné a posléze rozproudily živou diskusi.

Ono živé a podnětné odpoledne ovšem také mimoděk potvrdilo i tu skutečnost, že česká i slovenská křesťanská komunita kolem Velehradu dál ožívá, navrací se k užitečné společenské a kulturní aktivitě oněch skvělých „otcolangovských“ let a lze si jen přát, aby tomu tak bylo i nadále. Za osm let – což není vlastně nijak dlouhá doba -- bude jistě Velehrad přímo přetékat oslavami i kulturními a politickými akcemi, neboť bude s národy doma slavit sto let od obnovení nezávislosti Čechů a Slováků v první republice. Do té doby bude Velehrad jistě dávno krásně opraven a rekonstruován, aby mohl sloužit krajanským akcím ještě lépe a aby se do zvětšené hlavní místnosti vešlo ještě více než oněch 80 osob. Bude jistě konečně mít opět kněze a bude dál pomáhat potřebným, ale také bude lépe připraven reprezentovat a hostit. Bude jistě fungovat obnovená knihovna, budou častější bazary a besídky a podobně a Velehrad zas bude oním centrem jako kdysi. Budou jistě také dál o mladé rozšířeny řady nás všech, kteří pomáháme s tím, aby správcové i správní rada vše lépe zvládali a aby se uskutečnily všechny ty skvělé nápady na akce, o kterých se hovoří. Ve svobodě a s onou charitativní skromností, houževnatou prací bez velikášství, >>

Správní výbor upozorňuje: Označte si už dnes v kalendáři sobotu 17. dubna!

Dr. Jiřina Šiklová, významná česká socioložka, publicistka a bojovnice za práva menšin, dříve disidentka vězněná komunistickým režimem, bude totiž toho dne ve 14.30 přednášet na Velehradě!

Svoboda a co s ní... (pokračování ze str. 1)

snobismu či slavomamu a s vítáním a rozvíjením podpory všech nabízených rukou a mozků se nejlépe tvoří trvalé hodnoty pro komunitu – jak to skvěle uměl blahé paměti Otec Lang a všichni, kteří mu pomáhali, včetně třeba i nedávno zesnulé Sylvie Langové. Snažme se a pak se naši komunitě bude dařit a do onoho 28. října 2018 Velehrad opravdu Ano, ve svobodě se i ono už kdysi vhodně použité heslo „Národ sobě“ lépe naplňuje a my jsme přece také součástí širšího národa a reprezentujeme jej za hranicemi, byť se snažíme o dosažení všeobecně poněkud skromnějších cílů. /jn/

Otec Lang byl ztělesněním vstřícnosti i skromnosti

ZPRÁVY Z VELEHRADU A LONDÝNA

Neobvyklý literární večer na velvyslanectví

Křest knih bývá často nezáživnou záležitostí, charakterizovanou dlouhým předčítáním autora, klímbáním účastníků a tvrdým prodejem výtisků. Pravým opakem a příjemným osvěžením byl křest tří knih v sále českého velvyslanectví 18. února, zorganizovaný skvěle londýnskou SVU. Křtily se knihy Karel Brušák – *Básnické a prozaické dílo* (Cherm, Praha), výběr z básnického díla *Na závěr do prázdna* Ivana Jelínka (Host, Brno) a historicko/archivní studie Děvany Pavlíkové *Má drahá hříšná láska – Dopisy Kateřiny Vilemíny Zaháňské lordu Frederiku Lambovi* (ARSCI, Praha).

Po úvodních slovech charge d'affaires Ing. Miroslava Kolatka a předsedy SVU Milana Kocourka zavzpomínal skladatel a bývalý šéf československého vysílání BBC Karel Janovický na svého kolegu Brušáka – takto novináře, básníka, spisovatele, literárního vědce a překladatele -- a na vlastní zhudebnování některých Brušákových děl, což se pochopitelně neodbylo bez humorných příhod. Škoda, že ti z nás, kteří Brušáka znávali, byli jaksi pozbaveni jeho přítomnosti v pozdějších letech, když na universitě v Cambridge dále přednášel českou a slovenskou filologii, ale na londýnských akcích se už objevoval velmi málo. Představený výbor z jeho básnické a prozaické tvorby uspořádala Vlasta Skalická za vydatné pomoci Zuzany Slobodové, která přítomným prozradila, že u paní Odily, tedy jeho ženy, se ještě nacházejí stohy jeho tvorby...

Podobně objevný byl zejména pro mladší generace výbor z básnického díla Ivana Jelínka, uspořádaný Milanem Kocourkem a Jiřím Trávníčkem, které Janovický též dokreslil řadou zajímavých a úsměvných příhod. A podobně jako u Brušáka je ještě většina Jelínkovy poezie nezpracována a v opatrování jeho životní partnerky Zdeny Kolářové - a v obou případech je v archívech BBC zachována jejich novinářská a překladatelská tvorba. Podobně bezprostřední jako Janovického vzpomínky, bylo i další vzpomínání (v roztomilé Češtině) Angličana prof. Ronalda Rayfielda, kdysi studenta v Cambridgi na Brušákovu působení a jeho vštěpování obdivu a lásky k české literatuře studentům. Obě křtěné knihy pamětníkům výborně oprášují a čtenářským novicům přibližují rozsáhlá díla obou autorů a je opravdu radostí si v nich listovat. Jde totiž bezesporu o opravdové velikány naší slovesné tvorby.

Jinou, ale neméně objevnou částí večera bylo i představení knihy historičky a badatelky Děvany Pavlíkové, dlouholeté archivářky British Library, která korespondenci kněžny Zaháňské, tedy „paní kněžny“ z Babičky Boženy Němcové, objevila a zpracovala. Vzdělaná žena, která zasahovala do evropské politiky Napoleonských časů a kdysi i milanka knížete Metternicha, kněžna Zaháňská vystupuje v soukromých milostných dopisech lordu Lambovi jako bystrá pozorovatelka politického i společenského dění a kniha je navíc bohatě ilustrovaná fotografiemi, kresbami, dobovými karikaturami a podobně, takže student onoho období dějin si přijde na své. Paní Pavlíková také o práci na knize i o Zaháňské, jak se dnes jeví, účastníky večera zajímavě informovala. Jen víc takových večerů. /jn/

Vzpomínali jsme na naše letce a vojáky

Letos si Spojené království připomene 70. výročí Bitvy o Británii a oslav se zúčastní i královna Alžběta II., za války řidička domobrany. Mezi naše letce, kteří nejnověji odešli na věčnost si připomínáme i navigátora slavné československé 311. bombardovací peruti S/Ldr **Adolfa Pravoslava Zeleného** MBE, přezdívaného „Zeke“, který zemřel 25. ledna. Ročník 1914 a rodák z Rožné pod Pernštejnem, Zelený po útěku do Francie vstoupil do Cizinecké legie a pak v Anglii do dobrovolnické rezervy RAF jako pilot. Anglicky se naučil s pomocí přítele Bernarda >>

Slovenské centrum Londýn

Pomáha Slovákom žijúcim vo Veľkej Británii pri hľadání si práce a ubytovania, poskytuje užitočné rady pre život a štúdium vo Veľkej Británii a v neposlednom rade disponuje možnosťami, ktoré pomáhajú rozvoju slovensko-britských vťahov vo všetkých sférach (podnikateľskej, sociálnej, kultúrnej, atď').

<http://www.slovenskecentrum.sk>

ZPRÁVY Z VELEHRADU A LONDÝNA (pokračování ze str. 2)

Braina, pozdějšího doyna dolní sněmovny parlamentu a pak lorda a velkého přítele Československa a tehdy se také oženil s Angličankou Verou. Nejdříve se zúčastnil tří bombardovacích misí, včetně náletů na Kolín a Essen a později s 311. perutí už u Coastal Command 49ti protiponorkových patrol a byl vyznamenán medailí za statečnost a válečným křížem. Po válce se stal šéfem leteckého provozu na ruzyňském letišti a povýšen na podplukovníka, ale po únoru byl propuštěn a po vyslání rodiny do Anglie tam sám se zfalšovanými doklady také za dramatických okolností sám odletěl. V roce 1949 se Zelený vrátil do RAF a po službě v Singapuru byl vyslán na základnu v Nairobi v tehdy ještě britské Kenyi. Tam založil horskou a pouštní záchrannou leteckou službu a podobně se později angažoval i v Libyi a zachránil přítom rozhodností řadu osob v leteckých katastrofách. V roce 1971 odešel Zelený do penze v hodnosti velitele perutě (S/Ldr) a pak během dvaceti let jako turistický průvodce navštívil všechny kontinenty kromě Antarktidy, naučil se jazykům a byl jmenován zasloužilým členem Royal Geographical Society. Po úmrtí ženy v r.1999 žil v posledních letech ve městě Frome v Somerset a zanechal po sobě dceru a syna. RIP.

Z dalších našich dříve zemřelých vojáků jsme si připomněli 8. února slovenského hrdinu generála **Antonína Petráka**, příslušníka známého útvaru speciálních operací SOE a pak důstojníka Československé obrněné brigády v Normandii (+2009), dále pak 17. února dalšího z našich vojáků **Vladimíra Drábka** (+1984) a první výročí úmrtí **velvyslance Jana Winklera** (+16. února). Prvního března se pak pomodlíme za duši radiotelegrafisty a střelce 311. bombardovací perutě, plukovníka **Jaroslava Brázdila** (+1997) a ve stejný den i jeho kolegy z perutě generála **Petra Uruby** (+2009). RIP.

ZPRÁVY Z DOMOVA

Novým pražským arcibiskupem Dominik Duka

Po nedávném přijetí rezignace kardinála Vlka z vedení pražského arcibiskupství vzhledem k dovršenému věku 75ti let, jmenoval nyní papež Benedikt XVI. novým pražským arcibiskupem známého pražského dominikánského kazatele a teologa, biskupa Dominika Duku. Kardinál Vlk bude až do slavnostního uvedení arcibiskupa Duky do úřadu 10.dubna dál spravovat diocézi a pak zůstane i nadále ve vysoké církevní hodnosti kardinála, i když se stane biskupem emeritem.

Šestašedesátiletý Dominik Duka, nyní biskup královéhradecký, byl vysvěcen v roce 1970, ale po pěti letech mu byl odebrán státní souhlas s vykonáváním kněžského povolání a pracoval pak 15 let jako kreslič v plzeňské Škodovce. V letech 1981-82 byl dokonce vězněn za angažování se v organizaci studia dominikánských kněží a za styky se Západem. Biskupem královéhradeckým jej jmenoval Jan Pavel II. v roce 1998 a Duka se brzy na to začal zabývat jednáními mezi státem a Vatikánem a přípravou smlouvy, kterou pak poslanci odmítli a otázkami restitucí a je považován za velmi schopného vyjednávatele.

Narozen v Hradci Králové v rodině režimem po únoru perzekvovaného bývalého důstojníka čs. armády v Anglii, Jaroslav Duka maturoval v r.1960 a pak se vyučil strojním zámečnickem, neb nebyl doporučen na další studia. Po absolvování vojenské služby se vrátil do továrny ZVÚ, aby se rok na to po odvoláních dostal na litoměřickou teologickou fakultu. V roce 1968 vstoupil tajně do zakázaného dominikánského řádu a přijal jméno Dominik. Poté, v roce 1970, byl vysvěcen na kněze, aby pak působil v pohraničních farnostech v západních Čechách. Jak už řečeno, pracoval mezitím tajně v oblasti řádového studia a mladé generace. V roce 1979 vystudoval Papežskou teologickou fakultu sv. Jana Křtitele ve Varšavě. Pak byl v roce 1981 udán Stb a odsouzen k 15ti měsícům vězení na Borech. Po pádu režimu byl až do jmenování biskupem provinciálem českých dominikánů a působil i jako předseda české a místopředseda evropské konference představených řádů, přednášel bibliistiku na Teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a byl členem akreditační komise při vládě. >>>>>>

Velvyslanectví České republiky v Londýně a British Czech and Slovak Association

srdečně zvou na přednášku profesora Roberta Evanse

Rudolph II, Holy Roman Emperor and King of Bohemia

ve čtvrtek, 25. března v 18.30 v budově českého velvyslanectví. Vstup volný, avšak je nutné se na velvyslanectví předem registrovat. Po přednášce občerstvení. BCSA také zve na pravidelné „Get to know you“ v Čs. národním domě, 74 West End Lane, NW6, tentokrát 10. března od 19 hodin

Další info na bcsa@bcsa.co.uk nebo na tel.č. 0208-902-0328, fax: 0208-795-4875 643 Harrow Road, Wembley, HA0 2EX

Novým pražským arcibiskupem Dominik Duka (pokračování ze str. 3)

Po nástupu na biskupský stolec v Hradci Králové vykonal obrovské množství práce v diocézi. Zakládal, stavěl, obnovoval, organizoval ekumenická setkání a ještě stačil na dočasnou správu litoměřické arcidiecéze. Čtyři roky také byl místopředsedou České biskupské konference a předsedou její komise pro nauku víry a katolickou výchovu. Je nositelem celé řady vyznamenání za zásluhy a účastní se čile kulturního života v radách univerzit a katolických organizací i Konfederace politických vězňů. Po léta také doma i v zahraničí publikuje, desítky let se účastnil práce na vědeckém překladu Jeruzalémské bible do češtiny, vydané v r.2009 a je autorem například monografií Zápás o člověka, Úvod do studia Písma svatého, Škola vnitřní modlitby, Úvod do teologie, atd.

Kardinál Vlček nazval jmenování Duky jeho nástupcem na pražském stolci sv. Vojtěcha a Arnošta z Pardubic radostnou zprávou a nyní mu postupně připravuje úřad k převzetí. Blahopřejeme!

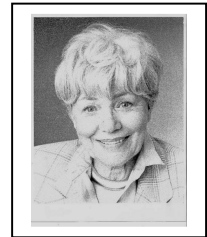
Pozůstatky sv. Anežky zatím nenalezeny, princezna Adiva zkoumána...

Po průzkumu krypty pražského kostela sv. Haštala archeology za pomocí sond a kamer spuštěných z klenby, nebyla prokázána přítomnost schránky s pozůstatky sv. Anežky české, české patronky a zakladatelky nedalekého kláštera na Františku (1211-1282). Nepotvrdily se tak některé náznaky, že pozůstatky cnotné dcery krále Přemysla Otakara I., o jejíž ruku se kdysi ucházeli císař Jindřich VII., anglický král Henry III. a pak i císař Fridrich II. by se měly v kostele nacházet. Není jasné, jakým směrem se další hledání kdysi ztracených ostatků bude nyní ubírat.

Mezitím začali vědci na univerzitě v Bristolu porovnávat ostatky anglické princezny Eadgyth provdané za císaře Ottu v r. 929 a nalezené v Madgeburgu s ostatky její sestry princezny Adivy, údajně první ženy Boleslava II. nalezené a identifikované prof. Vlčkem na pražském hradě. Nemůžeme prozradit jak byli bristolští vědci na Adivu upozorněni, ale v Praze právě dostali její zub a nyní jej porovnávají se zubem Eadgyth stronciovou metodou. První výsledky by měly být k dispozici začátkem března a měl by následovat další průzkum a srovnávání pozůstatků prvních Přemyslovců a jejich příbuzenství s anglickou královskou rodinou Edwarda Staršího metodou DNA. (Mělo by se prokázat, že např. druhá žena Boleslava II. Emma byla další Edwardovou příbuznou a nejen Boleslav III. ale i děti Emy, tedy knížata Jaromír a Oldřich měli částečně anglickou krev, a tak výsledky jistě budou zajímat i královnu Alžbětu II.)

Sylva Langová na Slavín!

Od nedávného úmrtí slavné české herečky Sylvy Langové-Williams se v Londýně i doma množí hlasy z řad bývalého exilu, krajanské komunity i z kulturní oblasti, aby byla Sylva pochována na výšehradském Slavíně. Je k tomu mnoho důvodů a zdá se, že přesvědčily i rodinu. Připomeňme jen krátce, že Sylva kromě filmové, divadelní a televizní kariéry doma i v Británii pomáhala finančně i fyzicky čs. komunitě a Velehradu, dokázala po desetiletí pašovat léky i lékařské přístroje do vlasti, pomáhala prakticky všem našim poválečným tenistům a hlavně úspěšně dala dohromady, vybrala, vytrénovala a režírovala ochotníky exilového londýnského divadla Londýnská sezona v letech 1979-86. Uvedla tehdy – převážně na prkna londýnského polského Ogniska v Kensingtonu (a nakonec i na Sokolském sletu v Curychu) skvělou sérii národních divadelních her, na kterou se přišli podívat i její kolegové, přední britští herci. Mezi jiným tak pomohla nesmírně obohatit život našeho britského exilu a tak je jasné, že by si její pozůstatky zasloužily na Slavíně být pochovány. K tomu je ovšem podle informací pražského ředitelství správy hřbitovů třeba doporučení ministerstva kultury, že tedy zesnulá osoba byla tak významná, že si to zaslouží. Audiovizuální, filmová a televizní sekce ministerstva na dotaz rodiny přiznala, že na Slavíně byla pochována Adina Mandlová a tak je jasné, že Sylva by měla na hrobové místo mít stejný či mnohem větší nárok. Domnívá se tak i mnoho představitelů bývalého exilu, diplomatů a domácích pracovníků české kulturně-politické scény a mnoho z nich je připraveno žádost rodiny ministerstvu kultury o doporučení uložení urny v hrobovém místě na Slavíně podpořit peticí. Snad si ministerstvo kultury mezitím přečte všechny ty nekrology plné zásluh a žádost rodiny dojde uznání...

Bratislava stredo európským strediskom Ryanairu?

Bratislavské letisko M.R. Štefánika by sa mohlo stať stredo európským strediskom spoločnosti Ryanair, ktorá tam už intenzívne prevádzkuje 17 letov. Ryanair by v Bratislave umiestnil ďalšie lietadlá, otvoril by 20 nových liniek a vytvoril by 1600 pracovných miest. Letisko by tak mohlo prepraviť až do dvoch miliónov pasažierov, teda dvojnásobok oproti dnešku a zaisťovať si ekonomický rozvoj. Všetko však závisí od zníženia letiskových poplatkov a Ryanair má ponúky i iných letísk v našom regióne Európy. Lietať do Bratislavy s Ryanairom je už teraz tiež dobrá alternatíva pre pasažierov z Rakúska i z južných regiónov Moravy.

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE?

www.velehrad.org.uk Vám nabízí mnoho důležitých i zajímavých informací
Příspěvky na obnovu Velehradu či VZs zasílejte prosíme na adresu: The Trustees, Velehrad, 22 Ladbroke Sq,
London W11 3NA, šeky payable to St.Wenceslaus House-Velehrad Charity.
Nebo na konto: 6860 9299, sort code 60-15-33

ZAMYŠLENÍ NAD SELHÁNÍM CÍRKEVNÍ HIERARCHIE V IRSKU

Vstříc Církvi pokorné...

Dominikán Timothy Radcliffe se v časopisu Tablet ptá, zda se Církve dokáže zbavit zakořeněného klerikalismu

Přátelství s Ježíšem - souznění s ním – to znamená snažit se být tichým a pokorným a pak nalezneme pokoj duše. Když ale pomyslíme na katolickou církev, první slovo, které člověku vytane na mysl, nemusí být vždycky 'pokora'.

Od té doby, co jsem v roce 2001 složil funkci Mistra dominikánského řádu, jsem dával diecézní exercicie v patnácti zemích. Velká většina kněží a biskupů, s kterými jsem se setkal, jsou prostí a neokázalí a skutečně si přejí sloužit božimu lidu. Tato osobní pokora je však udržována navzdory kultuře klerikalismu, vyskytujícího se ve všech křesťanských církvích, kde platí postavení a moc.

Strašná krize pohlavního zneužití je v podstatě hluboce zakořeněna ve způsobech, kterými moc může znetvořit a rozložit lidské vztahy. Proto se dotýká všech církví i přesto, že katolická církev byla v poslední době víc pranýřována. Nedomnívám se, že celibát je pramenem této krize, protože jinak by katoličtí kněží vykazovali větší procento přestupků, což, zdá se, není pravda.

Tuto krizi skutečně začneme řešit jen tehdy, když se poučíme od Ježíše tichého a pokorného srdcem, a nalezneme způsob, jak zformovat pravomoci, které by ctily rovnost a důstojnost všech pokřtěných a ochraňovaly by slabé a bezbranné. Pečlivé prověřování kandidátů kněžství a zvýšené požadavky ochrany dětí jsou nutné, ale nejdou ke kořenu věci.

Každá instituce se vždy snaží zachovat a rozšířit svou moc. Filozof Charles Taylor v knize *Sekulární věk* načrtl genezi „kultury kontroly“ od sedmnáctého století. Společnost byla viděna jako mechanismus spíše než organismus, který je zapotřebí upravit a řídit. Vládcové si dělali nárok na aboslutní nadvládu i nad církví. Imperiální mocnosti se zmocnily světa; zotročily milióny lidí a chovaly se k nim jako ke zboží. Když společnost přestane věřit v jemnou, Boží, prozřetelnou vládu nad světem, stát poté přebírá Boží místo a nastoluje svoji vůli. Tato kultura moci je možná jedním z důvodů rozšířeného zneužití dětí v naší kultuře. Církev se naneštěstí často také nakazila touto kulturou moci: částečně se tak stalo, protože musela po staletí bojovat, aby se chránila proti mocnostem tohoto světa, které ji chtěly ovládnout. Církev bojovala o vlastní život od svého zrození v římské říši až po boj proti komunistickým imperiím dvacátého století a často dopadla tak, že zrcadlila to, proti čemu se stavěla.

Nebudeme mít církev, která je bezpečnou pro mladé lidi, dokud se nepoučíme od Krista a nestaneme se opět pokornou církví, ve které jsme všichni rovnocenné děti

jednoho Otce a jejíž pravomoc žádného člena rodiny neutiskuje.

Na konci středověku procházel kněžský stav velkou krizí.

Nebyl schopen reagovat na výzvu nového světa rozšířením gramotnosti. Farní kněží měli ubohé vzdělání, občas byli jen tak tak schopni sloužit mši a často žili s konkubínami. Reakce na tuto krizi vedla k neuvěřitelné obrodě kněžství, s novou spiritualitou, novými semináři, s hlubší teologickou přípravou a novou přísnou disciplínou. Bez toho by církev jen těžko přežila růst protestantismu. Toto tridentské chápání kněžství teď však samo začíná ukazovat znaky krize. Jedním ze symptomů je skandál pohlavního zneužití. Zkostnatělý klerikalismus a autoritářství, možná pochopitelné v kontextu bitev minulých dob, nepomáhají dnešní církvi rozvíjet se a být pro lidstvo znakem Božího přátelství. A tak je nám zapotřebí nové kultury moci, od Vatikánu až k farnímu výboru, která by člověka pozdvihovala k mystériu milující rovnocennosti, esenci života Nejsvětější Trojice.

Neměli bychom se bát krizí. Bůh se přibližuje k lidem pomocí opakovaných krizí. Nejhorší krizí Izraele bylo zničení chrámu a království a babylonské vyhánění. Izrael ztratil všechno, co mu dávalo identitu: bohoslužbu i národnost. Následkem toho objevil Boha blíže než kdy předtím. Bůh byl přítomen v zákonech i v jejich ústech a srdcích, ať byli kdekoliv, jakkoli daleko byli vzdáleni od Jeruzaléma. Ztratili Boha, aby jej našli tak blízko, jak si to předtím ani nedokázali představit.

Potom se objevil ten svízelný a obtížný člověk, Ježíš, který rušil milovaný zákon, dělal věci v sobotu, dotýkal se nečistých, trávil čas ve společnosti prostitutek. Zdálo se jim, že ničí vše, co milovali, způsob, jímž Bůh byl přítomen v jejich životě. A přitom Bůh si přál být s nimi přítomen ještě důvěrněji, jako jeden z nás, s lidským obličejem. A při každé eucharistii si připomínáme, jak jsme ho museli ztratit na kříži, jen proto, abychom ho mohli přijmout ještě blíže, ne jako člověka mezi námi, ale jako sám náš život.

Ve čtení breviáře na první týden v adventu jsme slyšeli: “Proto Pán zástupě vystoupí proti všemu, co je pyšné a naduté, proti všemu, co se povyšuje; proti všem libanonským cedrům, pyšným a povyšným; a proti všem dubům Basanu; proti všem vysokým horám a všem vyvýšeným pahorkům, proti každé vysoké věži a proti každé opevněné hradbě” (Iz. 2:12-15).

A to jen proto, aby Bůh mohl zase prodlévat mezi svým pokořeným lidem: “A tehdy Bůh stvoří nad celou horou Sion a nad místy shromáždění oblak během dne, a kouř a žár šlehajícího ohně v noci. Ano, nad celou slávou bude baldachýn. Bude sloužit jako altán, ochrana ve dne před vedrem, a útočiště před bouří a deštěm” (Iz. 4:5-6).> >

Máte doma staré tiskoviny, letáky, oběžníky, noviny a časopisy vydané v emigraci?

Známa knihovna komunistem zakázané literatury Libri Prohibiti v Praze má o vše tištěné v emigraci zájem.

Prosím kontaktujte Martu Tomskou, email tomarta@seznam.cz, nebo postou na adrese:

Marta Tomská, c/o Velehrad, 22 Ladbroke Sq, London W11 3NA

Vstříc církvi pokorné... (pokračování ze str.5)

Pán bolestivě ničí naše vysoké věže a klerikální samolibé nároky na slávu a velikost, tak aby se církev stala místem důvěrného setkání s Bohem a jednoho člověka s druhým.

Ježíš slibuje pokoj našim duším. My kněží jsme často posedlí destruktivním aktivismem ve službě lidem. Krize pohlavního zneužití může dokonce zvýšit pokušení ukázat, že alespoň my jsme báječní kněží, neustále oddaní naší práci, vždy k dosažení na mobilu. To je spása skrze práci a nikoliv skrze milost.

Thomas Merton věřil, že tento hyperaktivizmus hraje do rukou násilí v naší společnosti: "Spěch a tlak moderního života jsou formou, možná nejčastější formou, vnitřního násilí. Dovolit, abych byl stržen množstvím protikladných záležitostí, poddat se přílišnému množství požadavků, angažovat se na množství plánů, chtít pomoci každému se

vším, znamená podlehnout násilí. Ba více, je to spolupráce s násilím."

Když necháme toto nepřímé násilí nakazit náš život, bude se muset někde objevit. Možná, že vyplyne ven v násilných slovech. Možná, že si způsobíme násilí alkoholem. Možná vyústí v pohlavní násilí, a budeme chyceni v hroznou pastí zneužití bezbranného člověka.

Jestliže budeme schopni čelit nynější strašné krizi pohlavního zneužití s odvahou a vírou, pak může dojít k hluboké obnově Církve. Objevíme Ježíšova přikázání ne jako těžké břemeno, které drtí člověka, ale jako pozvánku k přátelství s ním. Budeme osvobozeni od škodlivých způsobů zneužívání moci v Církvi, zásadně zakořeněných v sekularismu. Budeme se víc podobat Kristu, tichému a pokornému srdcem a nalezneme pokoj duše. /překlad mt/

Krátce z očekávaných londýnských kulturních událostí...

* 15., 17., 20., 22., 24., 27. března v 19.30 v ENO Colliseum provede English National Opera Orchestra a sbor pod taktovkou Marka Wiggleswortha **Janáčkovu Káťu Kabanovou**. Káťa – Patricia Racette, Boris – Stuart Skelton. Pokladna:0871 472 0600

* 19. března v 19 hodin v Barbican Hall provede BBC Symphony Orchestra a sbor pod taktovkou **Jiřího Bělohlávka Symfonii č. 5 Bohuslava Martinů a Brahmovo Německé rekviem**. Ana Maria Martinez soprano, Markus Eiche baryton.
www.bbc.co.uk

* 19., 22., 25., a 29. března (plus 1.dubna) v 19 hodin provede Royal Opera House, Covent Garden **Janáčkovu Lišku Bystroušku**. V hlavních rolích:Emma Mathews, Emma Bell a Christopher Maltman, diriguje Sir Charles Mackerras. Info: www.roh.org.uk.

Společnost pro vědy a umění: přednáška každou poslední sobotu na Velehradě: Info: 01932-259 616 (Milan Kocourek)

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLEMEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO

The Dvorak Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí Tony Pook, Membership Secretary,

1 Lower Friargate, York YO1 9SL, Tel: 01904-642407 e-mail: membership@dvorak-society.org

Sväté omše našej londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica

metra London Bridge: Nedeľa 13.00 a 19.00

Sviatosť pokánia (svätá spoveď) - pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom.

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí dojet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, 74 West End Lane, čeká vytoužené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 - 22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/ neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý. Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii?

Kontaktujte Czech Centre, 13 Harley Street, London W1G 9QG

Telefon: +44-207-307-5180, Fax: +44-207-323-3709

České Centrum pořádá a spoluorganizuje výstavy, přednášky, koncerty a další propagační akce, informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání a podobně...
